Р Е Ш Е Н И Е
№ 44251

гр. София, 11.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова
ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12052** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Решение № 3014 от 07.08.2026 г., постановено по НАХД № 1906/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), 114 състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „ПИМК“ ООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на постановеното съдебно решение поради нарушение на материалния закон. Оспорва се изводът на районния съд, че към момента на издаване на електронния фиш не е била предвидена законова възможност за санкциониране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП чрез електронен фиш. Иска се отмяна на обжалваното решение

и постановяване на друго, с което електронният фиш да бъде потвърден.

Ответникът „ПИМК“ ООД, редовно призован, не се представлява. С писмено становище чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане. Разгледана по същество е неоснователна.

С оспореното решение СРС е отменил електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „ПИМК“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 01.10.2021 г. в 16:04 часа товарен автомобил „И.“, модел „АД 410 Т“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ПИМК“ ООД, се е движил по път А-6, км 50+427. Преминаването е регистрирано от стационарна контролна точка № 10182 на електронната система за събиране на пътни такси, като според данните от системата за превозното средство не е била установена валидна маршрутна карта или подадена тол декларация. Районният съд е отменил електронния фиш, като е приел, че към момента на издаването му разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП не е допускала установяването и санкционирането на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП чрез електронен фиш.

Решението е правилно като краен резултат, макар и по различни от изложените от районния съд съображения. Съобразно чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс (НК), независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, като този срок започва да тече съобразно чл. 80, ал. 3 НК от довършване на деянието. В конкретния случай

деянието е извършено на 01.10.2021 г. След 01.04.2026 г. срокът по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК от четири години и шест месеца за това деяние се явява изтекъл. Предвид това касационният съд намира, че са налице основания за прилагане на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във връзка с чл. 11 ЗАНН.

Изтичането на абсолютната давност изключва възможността за продължаване на административнонаказателното преследване независимо от предприетите действия по установяване на нарушението и ангажиране на административнонаказателната отговорност. Обстоятелството, че електронният фиш е бил изпратен за връчване на 30.09.2024 г., не променя този извод. Към момента на постановяване на обжалваното решение на 07.08.2026 г. абсолютната погасителна давност вече е била изтекла. Следователно административнонаказателното преследване е било погасено, което представлява самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш.

Предвид изтичането на абсолютната погасителна давност, което представлява самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на електронния фиш, не е необходимо обсъждането на останалите доводи на страните. Обстоятелството, че абсолютната погасителна давност е изтекла преди постановяване на обжалваното решение, не обуславя неговата недопустимост. Съдът е бил надлежно сезиран с жалба срещу електронния фиш, като изтичането на давността представлява основание, изключващо административнонаказателното преследване. Доколкото районният съд е отменил електронния фиш, решението му е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила, като административнонаказателното преследване бъде прекратено поради изтекла абсолютна погасителна давност.

При този изход на спора основателно е искането на ответника по касация за присъждане на разноски. Съобразно представените доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. АПК, в полза на „ПИМК“ ООД следва да бъдат присъдени разноски за касационното производство в размер на 300 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3014 от 07.08.2026 г., постановено по НАХД № 1906/2025 г. по описа на Софийския районен съд, 114 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 300 (триста) евро, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в касационното производство.

Решението е окончателно.